

[Niclasen.]

thi det hjælper jo ikke paa Situationen at tale om det.

Det her foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil efter min Mening faa stor Betydning for Færøerne, skønt jeg personlig selvfølgelig kunde have ønsket, at man havde fulgt Lagtinget, specielt hvad angaar Fradragssatserne. Jeg har foretaget en Udregning af, hvad Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag vil komme til at betyde i visse Tilfælde, sammenlignet med den gældende Lov. Et Ægtepar med en aarlig Indtægt paa 400 Kr. har ifølge den gældende Lov Ret til at fradrage 300 Kr.; tilbage bliver altsaa 100 Kr. Ifølge den gældende Lov er Renten for Ægtepar i 60 Aars Alderen — det drejer sig altsaa om den laveste Sats — 200 Kr. Fra disse 200 Kr. skal drages 25 pCt. af de 100 Kr., altsaa 25 Kr. Renten bliver saaledes 175 Kr. Ifølge det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, bliver Forholdene for et saadant Ægtepar følgende: Man har Ret til at fradrage 200 Kr.; tilbage bliver 200 Kr. Renten er 300 Kr., og derfra skal saa trækkes 25 pCt. af 200 Kr., altsaa 50 Kr. Den samlede Rente bliver derefter 250 Kr. eller 75 Kr. mere end efter den nugældende Lov. Et Ægtepar med en Indtægt paa 500 Kr. faar efter den gældende Lov en Rente paa 150 Kr. Efter det foreliggende Lovforslag bliver den aarlige Rente for et saadant Ægtepar 200 Kr., altsaa en Fremgang paa 50 Kr.

Vanskeligere eller maaske rettere sagt mindre tilfredsstillende bliver Forholdet, naar der er Tale om enlige Personer, men der er dog ikke Tale om nogen stor Difference. Hvis man tager en enlig Person med en Indtægt paa 400 Kr., faar han efter den gældende Lovs laveste Sats 75 Kr., men efter det her foreliggende Forslag 50 Kr., hvilket betyder en Nedgang paa 25 Kr. Men dertil er naturligvis at sige, at det allerbetydningsfuldeste er, at de, der ingen Indtægt har, faar en Forhøjelse af Satserne, og det er jo efter det foreliggende Forslag en ret betydelig Forhøjelse, der er Tale om. Da den højtærede Socialminister har gjort Rede derfor, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen.

Spørgsmaalet om Opsættelse af Begæring om Aldersrente har ikke saa stor Betydning for Færøerne som andetsteds i Riget. Man maa nemlig huske paa, at hele Færøernes Erhvervsliv foregaar under meget vanskelige Forhold. Fra sit 15de Aar, til han fylder 60 og altsaa er berettiget til at faa Aldersrente, arbejder, for at tage et

Eksempel, en færøsk Skibsfisker Aar efter Aar med Livet som Indsats i Ordets fulde Betydning. Han maa under Foraarsstormene tage til Sydisland, hvor Fiskeriet desværre ofte kræver flere Menneskeliv; vi har lige nu haft et Tab paa 19 Mand. Eller ogsaa maa han sejle over Atlanterhavet op til Grønlands ugæstmilde Kyster. Særlig Hjemrejsen i de mørke Efteraarsnætter i et tit med Isbjerge fyldt Farvand er ofte et Kapløb med Døden, og det er ikke til at undres over, at saadanne Mænds Nerver bliver saa stærkt belastede eller med andre Ord, at de bliver saa udslidte, at de straks, naar de er fyldt 60 Aar, søger den Aldersrente, de kan faa. Derfor vilde en Ændring, der gik ud paa, at man i 60 Aars Alderen fik et saa og saa stort Beløb, der blev sat op ved de fyldte 65 Aar og 70 Aar og saa videre, efter min Mening være paa-krævet for Færøernes Vedkommende, idet Forholdene, som sagt, der stiller sig saadan, at en Skibsfisker søger om Rente saa hurtigt, som det overhovedet er muligt for ham. I det hele taget foregaar, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, hele Færøernes Erhvervsliv, baade paa Land og Sø, under meget farefulde Former, hvad enten det nu er Fuglefangst, det drejer sig om, eller Fiskeri i de hjemlige Farvande med vanskelige Landingsforhold og haarde, rivende Strømme. Jeg synes derfor, som sagt, at det vilde have meget stor Betydning, om vi, hvad angaar Aldersrente, paa Færøerne kunde komme ind under noget andre Former end dem, hvorefter den bliver ydet henede.

De færøske Kommuner har en samlet Gæld til Sygekasserne for Sygehusophold paa ca. 250 000 Kr. Det har været ganske umuligt for flere af Kommunerne at klare deres Refusionspligt, og det vil være indlysende, at hverken Sygekasser eller Sygehuse kan undvære en saadan Indtægt. Det er sikkert ikke paa Grund af manglende Vilje hos de færøske Kommuner, at dette Beløb ikke er blevet betalt; det fremgaar ogsaa med al ønskelig Tydelighed af den Opgørelse, der forelaa fra Færøernes Lagting i sidste Samling, og hvoraf man ser, at de færøske Kommuner har udestaaende i Skatterestancer et Beløb af 782 000 Kr. Det er klart, at naar Skatteindbetalingen svigter i den Grad, er det umuligt for Kommunerne at opfylde deres Pligter, og det gaar saa ud over baade Sygekasser og Sygehuse og andre Institutioner, som Kommunerne er forpligtede til at betale til.

Den her foreslaaede Ordning vil, som sagt, efter min Mening betyde en meget betydelig Lettelse for de færøske Kom-